

Lovforslaget sættes til forhandling.

Henry Hansen: Det lovforslag, vi nu skal behandle, drejer sig om en tilføjelse til næringslovens § 33, vedrørende de såkaldte adgangsbeviser, som handelsrejsende skal løse, hvis de ønsker at optage bestillinger her i landet for udenlandske firmaer. Vedtages tilføjelsen, kan sådanne adgangsbeviser i fremtiden udstedes uden betaling.

Den ydre anledning til, at dette lovforslag er fremkommet, er, at Sverige, som selv fra 1. januar har ophævet disse afgifter, har rettet henvendelse til os om at gøre ligesådan. Det fremgår af bemærkningerne, at de nordiske lande er de eneste lande, som for tiden opkræver sådanne afgifter, og at der tidligere fra andre lande har været rettet henvendelse til os om at foretage en ophævelse af disse afgifter. Mit parti mener, at det er rigtigt at ophæve afgifterne. Økonomisk betyder de kun ganske lidt. På finanslovsforslagene er de anslået til at indbringe ca. 10 000 kr. pr. finansår. På den anden side er det vel også sådan, at afgifterne, der jo ikke er særlig store, ikke kan virke afskrækkende for dem, som skal betale dem; det kan sikkert ikke betyde nogen beskyttelse for danske frembringelser. Et lille bidrag til lighed på næringslovgivningens område i Norden er det også, hvis vi vedtager denne tilføjelse til loven.

Jeg ved ikke, om den højtærede minister kender noget til, om Sverige har rettet en lignende henvendelse til de to andre nordiske lande, Norge og Finland, om at foretage en ophævelse af afgifterne, eller om det kan forventes, at disse to lande vil gøre samme skridt, som vi nu gør indledning til.

Mit parti giver tilslutning til lovforslaget og er iøvrigt indstillet på, på næringslivets som på andre områder, at tilstræbe og medvirke til størst mulig lighed i den nordiske lovgivning.

Henry L. W. Jensen: Jeg kan ligeledes på mit partis vegne anbefale den foreslåede ændring til næringslovens § 33, som vi finder ganske naturlig, og jeg skal hermed anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

H. K. Sørensen: Det må hilses med glæde at man fra ministerens side med dette lovforslag søger at skabe en ligestilling på næringsrettens område indenfor de nordiske lande, og jeg er overbevist om, at denne stræben føles som noget naturligt af os alle, og kan kun håbe, at det initiativ, som Sverige har taget og Danmark med dette lovforslag følger op, må blive fulgt inden længe af Norge og Finland.

Jeg kan på min gruppes vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Axel Christensen: Den henvendelse, der foreligger fra udenlandsk side om ophævelse af afgiften for at optage ordrer her i landet på varer, er det naturligt, at vi i overensstemmelse med begrebet nordisk samarbejde skaber udvej for at imødekomme. Jeg kan derfor også på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af forslaget, men der er et forhold, som jeg synes trænger til lidt nærmere belysning.

Der står i næringslovens § 35 bestemmelser, der angår herværende næringsdrivende som repræsentanter for udenlandske firmaer. Det fremgår af denne § 35, at de er fritaget for at erhverve adgangsbevis, som det hedder, når de har drevet virksomhed eller næring her i landet indenfor det pågældende område et år. Jeg ved ikke, om ikke den højtærede minister vil redegøre lidt nærmere for, hvorfor man fremdeles vil opretholde bestemmelsen i § 35 om, at de herboende næringsdrivende skal have et års, kan vi sige karantæne, for at de kan optage ordrer i de pågældende områder, hvorimod man ikke finder lignende bestemmelser for de udenlandske firmaers vedkommende. Jeg går ud fra, at det for de danske firmaers vedkommende hovedsagelig drejer sig om unge forretningsdrivende, der løser deres grossererborgerkab for at kunne oparbejde en virksomhed som agenter for udenlandske firmaer. I det første år af deres virksomhed skal de altså efter loven løse disse adgangsbeviser for hvert enkelt firma, som de repræsenterer. Hvis man vil fastholde betalingen for disse adgangsbeviser, kan det dreje sig om ret store beløb,